

Poslední Mohykán

Devítka

1. S očima dokořán hrála mě bříšky prstů,
nikdy jsem nebyl tak sám.
Zpívala hlasem vran moudrostí svatých z mostů,
čistá jak vzduch zimních rán.

R: To někde odněkud Bůh smazal pár vět
a dal mi křídla a rozšířil svět.
A já se ztratil jako kluk v buši prvního flámu,
jako brok který uvízl v trámu,
voják v plné polní před vraty chrámu,
poslední Mohykán.

2. Tak trochu po hvězdách, trošku po nedozrání,
voní dech mladých vín.
Po chlebu a po hrách dojde i na hledání,
společných krásných vín.

R: To někde odněkud Bůh smaže pár vět
a dá mi křídla a rozšíří svět.
A já se ztratím jako kluk v duši prvního flámu,
jako brok který uvízl v trámu,
voják v plný polní před vraty chrámu,
poslední Mohykán,
poslední Mohykán,
poslední Mohykán.